

Finansiering af 25.000 kr. lønmodtagerfradrag:

Herunder følger i et lettilgængeligt skema en oversigt over, hvordan Frihed 2000 forestiller sig, at skattelettelsesforslaget bliver finansieret. Så meget koster det:

Tekst:	Udgift :	Indtægt :
Bruttotab for statskassen	30 mia. kr.	
Moms & punktafgifter, når pengene bruges		10 mia. kr.
40.000 nye arbejdspladser, sparede dagpenge m.v.		10 mia. kr.
Besparelsen:		
Stop for stigning i ulandsbistanden, den er i forvejen på 11,5 mia. kr.		2 mia. kr.
Kulturbudgetterne på 13 mia. kr. og fritidsundervisning på 8 mia. kr.		2 mia. kr.
Udlændingeområdet på ca. 25 mia. kr. – ny integrationslov koster 1 mia. kr.		2 mia. kr.
Erhvervstilskud på ca. 8,8 mia. kr.		2 mia. kr.
Offentlig administration på ca. 65 mia. kr. – socialt bedrageri på 4 mia. kr.		2 mia. kr.
Balance:	30 mia. kr.	30 mia. kr.

Frihed 2000 vil gennem skattelettelser give adgang til mere vækst og øget omsætning i samfundet. Hver gang en krone bliver givet i skattelettelser, så har det den effekt, at kronen bruges, opspares eller investeres andre steder i samfundet. Da vi f.eks. har moms på alt forbrug, vil skattelettelserne give sig udslag i øgede indtægter for staten på en række punkter. Ikke fordi momsen skal forhøjes fra de 25 pct., men fordi den øgede omsætning giver flere penge i statskassen. Særlig forbrug af varer med høje statsafgifter som biler (180 pct.) eller benzin (ca. 4 kr. pr. l) vil i sig selv betyde, at en del af skattelettelserne kommer tilbage i statskassen. Dette fænomen, at skattelettelser ikke fuldt ud finansieres med besparelser, kaldes for dynamiske effekter.

I nyere tid har vi oplevet, at en fjernelse af parfumeafgiften og CD-afgiften ikke kostede statskassen noget. Øget omsætning betød, at det tidligere proveneret fra afgiften kom ind på anden vis.

Socialdemokratisk økonomi tager jo det udgangspunkt, at alle penge skal ligge i staten, og derefter kan politikere og embedsværk uddele tilskud til dem, der opfører sig politisk korrekt.

Frihed 2000 ønsker et frit samfund med markedsøkonomi, hvor alle penge som udgangspunkt er hos befolkningen og virksomhederne, og hvor man kun opkræver skatter og afgifter, i det omfang det offentlige skal løse fællesopgaver.